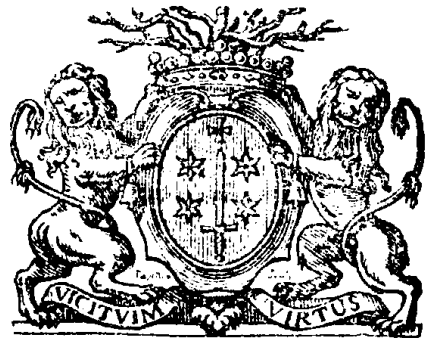

Oprechte

HAARLEMSCHE

van

Dingsdagsche

COURANT

23 Maart.

Deze Courant wordt dagelijks, met uitzondering van Zon- en Feestdagen, uitgegeven. — Prijs: f 5 in de drie maanden.

WEENEN, 19 Maart.

In het begin dezer week heeft de britsche ambassadeur, lord *Seymour*, den oostenrijkschen presiderenden minister, graaf *v. Buol*, eene nota overhandigd, in welke lord *Malmesbury* aan de oostenrijksche Regering ambtshalve kennis geeft van het aanvaarden zijner nieuwe ministeriële betrekking, en tevens op de meest ondubbelzinnige wijze, zoo voor zich, als voor zijne ambtgenooten, zijn verlangen uitdrukt, dat de tusschen de beide Regeringen bestaande goede verstandhouding even als te voren zal voortduren. Naar men verzekert, moet ook in deze officiële mededeeling niet onduidelijk zijn geweest op het hoog belang dat, in de tegenwoordige omstandigheden, Oostenrijk, Engeland en Pruisen eenstemmig en eensgezind in de behandeling en beoordeeling van alle staats-aangelegenheden te werk zullen gaan, met de verklaring, dat de britsche Regering geene middelen zal verzuimen, welke kunnen strekken om dat doel te bereiken. Hoe het zij, de nota moet den heer *v. Buol* als allezins bevredigend zijn voorgekomen, derwijze, dat hij den inhoud derzelve onmiddellijk aan Z. M. den Keizer heeft medegedeeld.

Het zeggen is, dat van het thans opgetreden britsche bewind eene mededeeling aan de napelsche Regering is kenbaar gemaakt, inhoudende, dat, indien tot het ontslaan van de ter zake van de *Cagliari* gevangengehouden britsche onderdanen kon worden besloten, dit bewind niet ongenegen zou worden bevonden om de staatkundige betrekkingen met Napels te herstellen, en wel des noods zonder Frankrijk. Dit laatste wordt echter zeer in twijfel getrokken.

Indien lord *Seymour* zijn ontslag als ambassadeur hier ter stede bekomt, wordt de heer *Bulwer* als zijn opvolger gedoodverwd.

— In de strafgevangenis te Illava, in welke de personen, die wegens het vervaardigen van valsch geldswaardig papier en wegens hoog-verraad veroordeeld zijn, ten getale van 400 zijn opgesloten, is een opstand uitgebroken, welke ten slotte de tusschenkomst van eene afdeling van het regiment *Aartshertog Kurel* heeft gevorderd. De opstandelingen zijn bedwongen, doch bij het daarbij plaats gehad hebbende gevecht zijn zeven hunner gedood en zes zwaar gewond. Ook aan de zijde der soldaten is een gesneuveld en zijn verscheidene gekwetst.

VAN DEN RIJN, 21 Maart.

Het antwoord van de deensche Regering is nog niet officieel bij de Bondsvergadering ingekomen, maar wordt in de volgende week te gemoet gezien. Intusschen heeft deze vergadering den 18^{den} het besluit genomen, bij 't welk de uitbetaling wordt gelast van de nog aan vijf voormalige Sleeswijk-holsteinsche officieren verschuldigde jaargelden, en derhalve in elk geval het beginsel wordt erkend.

— Uit Kopenhagen wordt gemeld, dat de deensche Staatsraad het aan de duitsche Bondsvergadering te geven antwoord heeft goedgekeurd, en dat hetzelfde werkelijk aan den deenschen gemagtigde is toegezonden om bij de genoemde vergadering te worden ingediend.

PARIJS, 20 Maart.

Heden is hier, wat de hoogere staatkundige vraagstukken van den dag aangaat, niets naders vernomen. Het ontslag en de vervanging van den graaf *de Persigny* is steeds het voornaamste onderwerp der gesprekken. Omtrent het besluit des Keizers is nog niets uitgelekt; maar zooveel wordt als zeker gemeld, dat de door den genoemden staatsman gevolgde gedragslijn niet weinig heeft gestrekt om hem in de publieke achtting te verhoogen.

Heden is hier een gerucht in omloop, volgens 't welk graaf *Walewski* eene derde depeche zou hebben gezonden aan de britsche Regering, waarin hij aandringt op de verwijdering uit Engeland van de gevaarlijkste buitenlandse uitgewekenen. Bij doorgaans goed onderrigte lieden echter vindt dit gerucht geen geloof.

— In de zitting van het Wetgevende Ligchaam van gisteren is een wets-ontwerp ingediend, 't welk de regeling ten doel heeft van de fabricatie, het bezit en den verkoop van slaghoedjes, en alzoo van het zoogenaamde donderpoeder en andere ontploffende stoffen. Het ontwerp houdt onder anderen in, dat men voor de fabricatie van dit een en ander verlof moet vragen aan de overheid, welke laatste de werkplaatsen en werktuigen, daartoe bestemd, zal doen inspecteren. Van elke duizend slaghoedjes zal door de ambtenaren der douanen een regt van 9 fr. worden geheven. Van de thans voorhanden zijnde hoeveelheid slaghoedjes zal een staat worden opgemaakt, naar aanleiding waarvan onverwijld het regt zal worden ingevorderd.

Verder is een ontwerp ingekomen, betreffende het voeren van adellijke titels, zonder dat men daartoe gerechtigd is. De Regering stelt voor om het tegenwoordige art. 259 van het Wetboek van Strafrecht te vervangen door de bepaling, dat ieder, die openlijk en zonder bevoegdheid zal hebben gedragen een costume, uniform of decoratie, of zich eenigen titel van adeldom zal hebben toegekend, te dier zake zal worden gestraft met gevangenis van 6 maanden tot 2 jaren en boete van 500 tot 5000 fr. Vermits ook het costume in deze voordragt is begrepen, gaat de Regering thans verder dan men had verwacht. Niettegenstaande in de toelichtende memorie voorkomt, dat de Regering geenszins voornemens is, de regterlijke magt in de gelegenheid te stellen, om tot eene algemeene herziening overtegaan van de titels van adeldom, die thans gevoerd worden, ziet menigen, die zich met fierheid op zijnen titel verheft, de werking der nieuwe wet niet geheel zonder bekommering te gemoet.

— In de laatste uit Italie ontvangene berigten komt voor, dat te Milaan verscheidene personen gevangen zijn genomen wegens de staatkundige aangelegenheden. De meeste dezer lieden behooren tot de categorie der in Februarij door Keizer *Frans Joseph* begenadigden.

In het op 15 Maart te Rome plaats gehad hebbende algemeene consistorie is de kardinaals-rang verleend aan de aartsbisschoppen van Toledo en Seville, mitsgaders aan eenige hooggeplaatste geestelijken, onder welke de heer *Antonucci*.

De door de sardinische Regering ingediende wetsvoordragt, voor het bestraffen van zamenzweringen tegen het leven van vreemde Souvereinen en van lofredenen op den politieken moord door middel der dagbladen, is, zooals men weet, door de meerderheid der commissie zeer bepaald afgekeurd. Aan het *Journal des Débats* wordt uit Turin geschreven, dat dit besluit der commissie nogal verwondering heeft gebaard, en de meerderheid der Kamer volstrekt niet gezind schijnt te zijn om zich met hetzelfde te vereenigen. Naar luid van den correspondent der *Débats*, zal de voordragt ten slotte wordt aangenomen; zal zij wel eenigermate in een liberalen zin worden gewijzigd, maar zal het beginsel behouden blijven. Het besluit der commissie heeft te meer verwonderd, omdat het niet werd verwacht, en de meerderheid zich reeds bijna geheel met het ministerie had verstaan, toen zij plotselijk, en zonder dat men de juiste oorzaak weet, van gevoelen is veranderd. Het sardinische ministerie moet inmiddels vrij gerust zijn en aanstalten maken om het besluit der commissie met nadruk te bestrijden bij de openbare behandeling dezer aangelegenheden. Het is, naar luid der *Débats*, voor het overige zeer te wenschen, dat het ministerie de zege behale, vermits het, ingeval de meerderheid zich met het besluit der commissie mogt vereenigen, of zou moeten aftreden, of overgaan tot de ontbinding der Kamer. De aftreding van het Kabinet zou zeer gewigtige gevolgen kunnen hebben, en zeer gewisselijk den Koning noodzaken tot het volgen eener andere staatkundige gedragslijn, waardoor de algemeene toestand van Sardinië niet weinig zou worden gewijzigd.

Het *Journal des Débats* meent dit een en ander geheel voor rekening van zijnen correspondent te moeten laten. Inmiddels verneemt men van eene andere zijde, dat de heer *Brofferio*, de democratische Afgevaardigde, die tot voorzitter der commissie is benoemd, door Koning *Victor Emmanuel* ten gehoor is ontvangen, en zich allezins tevreden heeft betoond, niet alleen over de wijze waarop hij door den Monarch is bejegend, maar ook over de door dezen aan den dag gelegde staatkundige beginselen en gevoelens.

— In Madrid zal, te beginnen met 5 April, een blad verschijnen, 't welk 's ochtends in het Fransch en 's avonds in het Spaansch zal worden uitgegeven en zal strekken tot ondersteuning der fransche staatkunde in Spanje.

Het door den heer *Gonzalez-Bravo* als spaansch gezant te Londen aangeboden ontslag is niet aangenomen.

PARIJS, 21 Maart.

In den *Moniteur* wordt ter kennis van het publiek gebracht een verslag van den minister van Oorlog aan Z. M. den Keizer, waarin wordt voorgesteld om aan den heer *Colonna de Cinarca* den prijs van 20,000 fr. uittekeeren, welke sedert 1853 jaarlijks van gouvernementswege wordt uitgelooft tot aanmoediging van de katoen-cultuur in Algerie. Het rapport van de commissie, welke heeft onderzocht, aan wien de prijs moet worden toegewezen, is geheel opgenomen in het verslag des ministers. Uit hetzelfde blijkt, dat, niettegenstaande de minder gunstige weersgesteldheid, de katoenbouw eenige uitbreiding heeft ondergaan, voornamelijk in de oostelijke en westelijke districten. In de provincie Algiers legt men zich meer in het bijzonder toe op de tabaks-cultuur. Het aantal der arabische planters neemt toe, en in het oostelijke gedeelte der kolonie hebben deze lieden zes van de acht uitgeloofte premien bekomen.

Verder behelst het regeringsblad keizerlijke besluiten, waarbij de brigade-generaals *Fleury* en *de Beville*, beiden adjudanten des Keizers, worden bevorderd tot commandeurs der orde van het Legioen-van-Eer.

— Het ontslag van den heer *de Persigny* als gezant te Londen wordt thans als zeker gemeld. Men voegt daarbij, dat sedert de komst van een toy-ministerie aan het bewind, de genoemde staatsman in een zeer moeilijken toestand was geraakt, vermits de vertrouwelijke betrekking, waarin hij steeds had gestaan tot lord *Palmerston* en lord *Clarendon*, hem telkenmale bezwaren opleverde bij het voeren der onderhandelingen met het nieuwe Kabinet. Graaf *de Persigny* heeft gevreesd, dat na de gebeurtenissen, welke aanleiding hebben gegeven tot de optreding van het ministerie *Derby*, het hem niet meer mogelijk zou zijn om met denzelfden nadruk als vroeger de belangen van Frankrijk te behartigen. Daaraan zou het moeten worden toegeschreven, dat hij bij den Keizer op zijn ontslag had aangedrongen.

— De aandacht is steeds gevestigd op den loop, welken de zaken in Sardinië zullen kunnen nemen. Het te Turin uitkomende hoofdorgaan der liberale partij spreekt zeer bepaald alle geruchten tegen, welke dezer dagen verbreid zijn geworden, aangaande de vermoedelijke aftreding van het ministerie *Cavour*. Volgens dat blad, zullen de aanhangers van dat ministerie aandringen op het onverwijld afdoen der wet op de zamenzweringen, zoodra de Kamer weder zal zijn bijeengekomen.

Van een anderen kant wordt verzekerd, dat de heer *Brofferio*, na zich met den Koning te hebben onderhouden, zijne mede-afgevaardigden, leden der commissie, heeft weten te bewegen om een tegen-ontwerp van wet voor te stellen, ter vervanging van de door de commissie afgekeurde voordragt.

LONDEN, 20 Maart ('s avonds).

Lord *Lyndhurst* heeft eergisteren in het Hoogerhuis de zaak van de engelsche machinisten, die in Napels gevangengehouden worden, als betrokken in den met het stoomschip *Cagliari* ondernomen revolutionairen aanslag, weder ter spraak gebracht, en beweerd, dat het gouvernement nu de dadelijke invrijheidstelling van die lieden moest vorderen omdat het uit een onlangs van wege de napelsche Regering uitgegeven berigt omtrent die zaak gebleken was, dat het genoemde stoomschip niet in de napelsche wateren, maar in volle zee, is aangehouden. — De minister van Buitenl. Zaken, lord *Malmesbury*, heeft daarop geantwoord, dat de nieuwe bijzonderheden, welke eerst onlangs betreffende die zaak bekend geworden zijn, grond opleveren om haar andermaal aan het oordeel der regtsgeleerde raadgevers van de Kroon te onderwerpen, en dat het gouvernement intusschen al het mogelijke zal doen om het lot der bedoelde engelsche onderdanen, zoolang zij zich in de napelsche gevangenis bevinden, te verzachten.

Lord *Derby* heeft gisteren avond, op eene daaromtrent gedane vraag, in het Hoogerhuis verklaard, dat het gouvernement niet voornemens is, eenige verandering te maken in het stelsel van het openbaar onderwijs in Ierland, volgens hetwelk de Staat aan de scholen geen subsidie verstrekt, maar het onderwijs dan ook overlaat aan de zorg van particulieren en van de geestelijkheid der kerkgenootschappen. Hij voegde er bij, dat hij, in beginsel, de voorkeur zou geven aan een van staatswege geregeld volksonderwijs, maar dat de toepassing van dit stelsel in Ierland veel moeilijkheid zou opleveren, en dat daarom het bestaande stelsel, hetwelk, ofschoon op zich zelf gebrekkelijk, daar te lande goed werkte, behouden diende te worden.

De heer *Crawford* heeft in het Huis der gemeenten aan de bewindslieden de vraag gerigt, of de nota, waarmede de minister *Malmesbury* de depeche van graaf *Walewski*, betreffende de woelingen van de hier te lande verblijfhoudende uitgewekenen, beantwoord heeft, al of niet aan de fransche bewindslieden is medegedeeld geworden vóór dat zij officieel werd ingezonden. — De minister *Disraeli* heeft, zonder een bepaald antwoord te geven, op eene levendige wijze de ongepastheid van dergelijke vragen doen opmerken.

De heer *Rich* heeft een scherpen uitval gedaan tegen het oost-indische bestuur, en zich vooral beklagde over de buitensporige gestrengheid, waarmede de krijzswet op de gevangengenomen opstandelingen is toegepast. Naar zijne meening, was de opstand geenszins het gevolg van een beeraamd plan, maar aan een zamenloop van omstandigheden te wijten, en zou het indische gouvernement, indien het met meer omzigtigheid en bedaard overleg te werk was gegaan, denzelfden hebben kunnen voorkomen. Enkele andere sprekers hebben met dit gevoelen ingestemd; maar daarentegen hebben anderen zich beklagde, dat men ten aanzien van de opstandelingen te veel matiging betoond en de zucht om de indische bevolking te sparen en gerust te stellen al te ver gedreven had. Bij deze gelegenheid is door den heer *Mangles*, den president der O. I. Compagnie, verklaard, dat de opgaaf, als of aan een inlandsch regiment geweerd-patronen zouden verstrekt zijn, die met eene soort van vet besmeerd waren waarvan de Hindoes en Muzelmannen geen gebruik mogen maken, onwaar is, en dat de patronen, welke tot het uitbreken van den opstand in Meerut aanleiding gegeven zouden hebben, van dezelfde soort zijn geweest als sedert jaren door de troepen gebruikt waren. — De bewindslieden hebben bewilligd in het overleggen van zekere bescheiden, welker mededeeling de heer *Rich* verlangde.

De wet, waarbij het openstellen van eene geldleening van 8 mill. p. st. voor het oost-indische gouvernement veroorloofd wordt, is door de beide Huizen van het Parlement aangenomen.

— De thans hier ontvangene uitvoerige tijdingen uit Bombay van 24 Februarij behelzen niets belangrijks omtrent de krijzbedrijven, dat niet reeds door de laatste telegrafische berigten bekend was.

Uit een met deze gelegenheid ontvangen verslag der te regtstelling van den ouden Koning van Delhi blijkt o. a., dat de in het openbaar gehouden zittingen der met de behandeling der zaak belaste militaire commissie twaalf dagen geduurd hebben. De hoog bejaarde Vorst had bij dit regts-geding een zeer beklagenswaardig voorkomen. Op de tegen hem ingebrachte beschuldiging van opstand tegen het britsche bewind en van het geven van bevel tot het vermoorden der Engelschen in Delhi antwoordde hij ontkenend. Gedurende het getuigen verhoor legde hij eene groote onverschilligheid aan den dag; doorgaans scheen hij gedachteloos te zijn. Onder de feiten, welke te zijnen laste door de getuigen werden opgegeven, behoorde, dat hij reeds voor anderhalf jaar zendelingen naar Perzie had afgevaardigd, ten einde de medewerking van den Schach te verkrijgen om het britsche gezag in Indie omvertewerpen; alsmede, dat hij zelf last had gegeven tot het vermoorden der Europeanen, waarvan vele ook werkelijk in zijn paleis om 't leven gebragt zijn. Een der getuigen, de voormalige uitgever van een inlandsch nieuwsblad in Delhi, verklaarde, dat onder de mahomedaansche bevolking dier stad de meening algemeen verbreid was dat de Perzen, geholpen door de Russen, in aantogt waren om de Engelschen uit Indie te verdrijven. — Bij den aanvang van het geding werd door den met de vervolging belasten tegenwoordiger der Regering verklaard, dat, ofschoon de beschuldigde mogt worden veroordeeld, de doodstraf niet op hem toegepast zou worden, omdat hem door den britschen officier, die hem gevangengenomen heeft, lijfsbehoud was toegezegd. —

